

MOJE SOUKROMÍ. NEKOUKAT, NEŠŤOURAT!

Soukromí je věc, kterou si každý ochraňuje, hlídá. A málokdo si jej nechá narušit někým cizím. Je to osobní, nehmatatelná věc samotného člověka, ale i skupiny lidí – např. rodiny. Zvláště ta by si měla své soukromí chránit. Hádky, problémy atp. by se měly držet a řešit v rodinném kruhu, nikoliv s nimi chodit „na trh“. Ale proč jsme tak citliví na tyto informace? Bojíme se snad, že by nás někdo doopravdy poznal? Že by dokázal odhalit naše chování nebo dokonce i naše myšlenky? Samozřejmě, každý by měl mít někoho blízkého, s kým by se mohl podělit o své radosti i starosti. Mít toho pravého správného kamaráda, přítele. Zamýšlím se nad tím a ptám se, zda by se mělo svěřovat opravdu úplně se vším? Může se zdát, že někteří lidé ono soukromí nemají a ani o něj nestojí, ale můj názor je, že i ti dotyční mají svá nejtajnější a nejskrytější přání, touhy. Další otázka, kterou si pokládám je: platí toto i pro ty nejmenší – tedy děti? Ano, své soukromí mají mít, ale určitě není dobré, aby si děti pro sebe nechávaly například šikanu, drogy nebo jiné neřesti, které jsou v dnešním světě nastražené všude.

Nakonec mě napadá – dokáží si své soukromí uhlídat všichni? Mám tím na mysli slavné osobnosti, tedy celebrity. Často se v bulváru dočteme tolik intimních věcí, až nad tím zůstává rozum stát. Na druhou stranu je to vykoupené slávou, bohatstvím, úspěchem. Kombinace jen pro silné povahy, ale tu právě ne všichni umělci mívají. Proto často sahají po alkoholu, v horším případech ukončí i svůj život. I tam může vést cesta po ztrátě soukromí...